

[Undervisningsministeren.]
 anledning til — for tiden at ændre disse bestemmelser.

Wamberg (FP):

Undtagelsesvis kan jeg for en gangs skyld takke en minister for et svar. Det var naturligvis specielt folkeskolen, jeg havde i tankerne. Der har jo været talt meget om disciplinkrise, og i slutningen af min begrundelse anfører jeg jo udtrykkelig, at jeg går ud fra, at Vietnambørnene ikke skal behandles anderledes end de danske børn. Vi har set, hvordan Vietnambørnene rent faktisk er blevet behandlet, både i TV-A og i masser af billeder rundt omkring i aviserne, og skulle man til at indføre tilsvarende korporlige overgreb mod børn i folkeskolen, så havde det jo været lyse tider at se frem til.

Men jeg forstår altså, at undervisningsministeren ikke deler socialministerens opfattelse af den måde at behandle børn på.

Undervisningsministeren (Ritt Bjerregaard):

Hr. Wamberg må have hørt meget dårligt efter det meget korte svar, jeg gav. Jeg tog ikke stilling til hr. Wambergs begrundelse omkring Vietnambørnene og heller ikke til den diskussion, hr. Wamberg tidligere havde med socialministeren. Jeg gjorde opmærksom på, hvilke disciplinærregler vi har fastsat i undervisningsministeriet, og at der ikke var planer om ændringer.

Wamberg (FP):

Der har i de sidste dage været talt om en regeringsbeslutning, og da undervisningsministeren er medlem af regeringen, går jeg ud fra, at undervisningsministeren har et medansvar for de beslutninger, regeringen har truffet. Jeg vil gerne spørge direkte, om undervisningsministeren mener, at Vietnambørnene skal behandles på en anden måde end danske børn.

Undervisningsministeren (Ritt Bjerregaard):

Det spørgsmål, hr. Wamberg har stillet til mig i dag, vedrører de regler, vi har vedrørende folkeskolens område. Jeg har gjort opmærksom på, at der ikke var nogen planer om at ændre dem.

I hr. Wambergs genspørgsmål indgik der en udtalelse om, at der skulle være en uoverensstemmelse imellem socialministerens

og min udtalelse, og i det sidste spørgsmål indgik der så i virkeligheden en forudsætning om, at der naturligvis måtte være enighed.

Jeg kan bekræfte den enighed og sige, at det forekommer mig, at både spørgsmålet og begrundelsen har været lidt ved siden af.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Jørgen Jensen* (DKP) til arbejdsministeren:

„Med hvilken lovhjemmel kan arbejdsformidlingskontorerne nægte faglærte kvindelige arbejdere den samme betjening og anvisning som deres mandlige kolleger?“
 (Spm. nr. 416).

Skriftlig begrundelse.

På arbejdsløshedshøringen den 19. og 20. marts 1976 oplyste en faglært organiseret maler, at hun ved henvendelse til arbejdsformidlingskontoret i Glostrup var blevet henvist til gruppen under Kvindeligt Arbejderforbund, og at hun ikke kunne få kontrol og anvisning som de mandlige kolleger.

Jørgen Jensen (DKP):

På den arbejdsløshedshøring, som blev gennemført den 19. og 20. marts, fremkom der en lang række oplysninger, som jeg tror dette ting kunne have godt af at tage sig efterretteligt. Det var oplysninger om de arbejdsløses situation, deres økonomiske, sociale og menneskelige problemer med at være arbejdsløse. Der var i virkeligheden grundlag for at stille en lang række spørgsmål, men jeg synes, der var et par enkelte, som det var nødvendigt at få afklaret med det samme.

For det første vil jeg godt sige, at vi har jo herinde vedtaget en lov om ligeløn, og der var under behandlingen af den enighed om, at kvindelig arbejdskraft ikke skulle diskrimineres. Men der kom under arbejdsløshedshøringen bl. a. den oplysning frem, at en kvindelig faglært organiseret maler ved henvendelse til arbejdsformidlingskontoret ikke blev behandlet på samme måde som de mandlige kolleger, men blev henvist til den gruppe, der hørte under Kvindeligt Arbejderforbund, altså ufaglært arbejdskraft, ikke en enkelt gang, men gentagne gange